

UNITÁRIUS ÉRTESÍTŐ

Unitárius Egyház — Budapesti Unitárius Egyházközség — Unitárius Misszióház
Hivatalos Lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest V., Koháry-utca 4.
Telefon: Aut. 174—24
A kéziratok minden hónap 10-ig,
illetve 20-ig küldendők be.

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési ára egy évre 4. P.
Előfizetési díjak az Unitárius Egyház-
község (Budapest) címére küldendők.
Postacsekkszám: 30.400

Főszerkesztő: BARABÁS ISTVÁN ♦♦ Felelős szerkesztő: IVÁN LÁSZLÓ

Dávid Ferenc.

Válogatott prédikációk.

Az Értesítő f. évi egyik számában említettük, hogy az E. K. Tanács Dávid Ferenc Válogatott prédikációinak egy példányát a bpesti unitárius egyházközségnek ajándékozta. A nagy értékű prédikációs kötet 1569-ben, tehát ezelőtt 353 évvel jelent meg,

Most, hogy Dávid F. halálának 353. évfordulóját ünnepeljük, helyénvalónak véljük, ha a Válogatott prédikáció kötetet olvasóinkkal megismertetjük. A könyv akkori betűalakjait nem adhatjuk, mert annak nyomda-technikai akadályai vannak.

A Válogatott prédikációk I. részét tartalmazó kötet 190 oldalra terjed. A szép diszitással ellátott címlap szövege:

Első Resze

Az Szent irasnac.

Kulen kulen reszeyből vöt predicacio nac az Atya Istenreol, en nec kedig az eo Fiarol, az Ihesus Christusreol, és az mi örökségünk nec peczetireol (pecsétiről) az Sz: Lelecreol.

Irattak David Ferenczteol az megfeszéült Ihesus Christusnac szolgaitol

E szöveg alatt ovális alaku diszítésben:

Galatas. VI.

Tavol legyen tölem, hogy en kerkedgyem egyebben, hanem czyac (csak) az mi urunc Iesus Christusnac kinszenvedesseben mely által ez világ énnékem föfeszítettet es en ez vilagnac.

(Károli Gáspár a *kinszenvedés* szót *keresztnek* fordítja.)

A címlap után következik az Epistola, a fejedelemhez szóló ajánlás:

Az Felseges
Masodik Janosnac

Magyarorszagnac, Totorszagnac, Horvatorszagnac valasztot kiralainak az Atya Istentől az Christus által minden testi és lelki io (jó) adattasec.

Az ajánlásban Pál apostol nyomán hangsulyozza, hogy az Isten igéjét hirdetni kell a gyülekezetekben. Ő ezt tette eddig s ezt teszi ezután is. És most kinyomatja prédikációt, hogy mindenki láthassa, hogy írásban is azt hirdeti, mint beszédeiben.

— Miképen az eleitől fogva az igazságnak szeretője voltam — írja — azonképpen ennek utánna es akarok lennem, tehetsegem szerent az istennek tiszta igéjét követnem.

Ha kedig valamiben meg csatlakoztam volna, az kik istennek igéiből igazbat mutatnak meg követem és követni őket nem szégyenlem. De én abban bizonyos vagyok az Hárömság istent kit az Antikrisztus talált az szent írásban soha meg nem mutatják, noha külön különféle irattal támasztják, az istennek tüze és próbaköve megemizti (emészti) és megmutattya, hogy nem az igaz fundamentumra építettet.

Az Epistolát így végzi:

— Az mindenható Atya uristen az áldott szent fiáért az mi urunk Jesus Christusért az ő kegyelmességének szemeit forditsa Felségedre és minden testi és lelki ellenségeitől óltalmazza meg, hogy ő szent gyülekezetinek ajkája lehessen felséged, és az istennek igiretinek betellyesítése Felségedre szálljon minden üdőben. Amen.

Fejérvárat Augustusnak 20 napján 15. 6. 9. esztendőben.

Az meg feszült Ihesus Christusnac szolgália és Felségednek méltatlan predicatora

David Ferencz.

A cimlap baloldalán kézirással ez a bejegyzés áll:

Dávid Ferentz meg hólt 1579-ben Déván fogs.

A lap alján pedig: Bibliotheca Gym. Unit. Torda 37 octobr. 823. Gálffy s. k.

Az Epistola befejező lapján szintén kézirással: Ezen betses könyv most —

1830

1569

-279 Éves

Barabás János mp.
Sénioré.

Az Epistola második része az olvasokhoz szól: *Minden hív és istenfélő Keresztyénnek ki ez könyvet olvassa. Itt is az Isten*

egységét bizonyítja és a háromságot cáfolja. Az Epistolát így végzi:

— Ha mit használtam avagy használok az istennek gyülekezetiben, ez nem enyim, hanem az én istenemé, ha kedig nem használok (mert esmerem az én gyarló és tudatlan voltomat) akaratom ellen lött, mert nem magam hasznát, hanem a gyülekezettinek építését akartam keresni, ám zugolódjanak, káromolynak bátor engemet az én ellenségim az világnak Atya az mi urunknak Chkristusunknak istene láttya és érti minden embernek titkait ő leszen igaz itilő biró. Az Atya isten az Chkristusért bocsássa meg az káromlóknak minden bünöket és aggyon ő nekiek itilettre és igaz értelemre való lelket és igazgasson minden hiv keresztyént az világosságnak és békességnek utára Amen.

Alba Juliae

anno servatoris nostri 1569. 20. Augusti.

Első istentiszteletünk Sopronban.

Sopronban 8 unitárius hivünk lakik. Ezeknek látogatására okt. 29-én jelent meg *Józan* Miklós vikárius. A kis gyülekezetet *Csatkai* Jenő buzgó atyánkfia hozta össze s a vikáriust is ő és kedves családja fogadta vendégül.

A soproni evang. és református egyházak vezetői testvéri szerettel voltak a soproni unitáriusok segítségére. Az istentisztelet a református templomban volt közös funkcionálás keretében. *Józan* vikárius végezte a szószéki szolgálatot, *Waller* Kálmán ref. lelkész agendált. Urvaesorát közösen osztottak.

Este az evang. templomban is megjelent a kis unitárius gyülekezet az ott tartott vallásos estélyen. Amint *Csatkai* atyánkfia írja az unitárius igehirdetés kedves emlékeket hagyott soproni hiveink és a testvér felekezetek lelkében.

Felolvasás a Pesti Vigadóban 1932. okt. 31-én a reformáció ünnepén.

Igen tisztelt Ünneplő Közönség!

Az emberi társadalom fejlődésének átfogó, egyetemes szemlélete és tudományos megvizsgálása napról-napra meggyőzőbben állítja elénk azt a nagy összefüggést, azt a mély egymásba fonódottságot, amely az ember fizikai életében és lelkivilágában ható tényezőként működik s az emberi közösségeket formálja, alakítja.

A nagy, széles embertömegek a titokzatos erők hatása alatt

keletkezett különböző, egymásra következő s évezredes nomád életet élő nagy kulturák keretében törnek az Istenezménybe kapcsolódó emberi tökéletesség felé.

A keleti (egyiptomi, assyr-babiloni, semi, helén, latin,) nagy kulturák után a geográfiailag szétagolt és különböző fajok által lakott Nyugateurópa népessége az egységes keresztény kultura keretében éli ki emberi és történelmi elhivatását. Ez a kultura önmagában is külön érzékelhető, de azért az egyetemes fejlődéssel összefüggő világtörténelmi folyamat. Ez a nagy kultur egység ép oly kultur-részletszépségeket tár elénk, mint az egy azon terület vegetatiojának, virágzó pompájának harmonikus szépsége.

A reformátot megelőző renaissance történelmének keresztmetszete ma már kétségtelenné teszi, hogy az erkölcsi világrenden nyugvó egyetemes társadalmi fejlődés keresztény lelkiegységét a keleti egyház elszakadása (1054-1453) után a művészetekben ragyogó, pompázó, de a hitéletet közömbösítő renaissance bomlasztotta meg s nem mi protestánsok.

Az egységes keresztény kulturát, mint a különböző történelmi hatóerők eredményét, a reformátio korszakában a többi tényezők mellett a hitélet szinezi s a korszak lelkiségét a hitélet megújódása és bensőségebb átélése érzékelteti.

A reformátio nem elszakadás a kereszténység lelki világától, hanem a krisztusi kereszténység megvalósítására való törekvés a hitélet és erkölcs megjobbítása által,

A reformátio ugyanannak a mennyei magasságból reánk áradó Isten hitnek a megnyilvánulása, amely a nyugateurópai kultura sokrétü s a fejlettséghez simuló variációkban jelentkező lelkiséget adja.

Az Istenhit fénylő sugárkévéjének lényegén mit sem változtat az, ha a mi lelkünk szenvedélytől mentes, harmatcsepp tisztaságu prizmáján átszürt Istenhitnek a lutheri, calvini, dávidferenci, vagy bármely más árnyalatát találjuk jóra vezérlőnek: csak érzésben gondolatban és cselekedetben kövessük a Krisztust.

A nyugateurópai kulturának a mai érzetünk és látásunk szerint hordozója mindenki, aki lelkierejét, gazdagságát és munkásságát e kulturára áldozza. És részese mindenki, aki e kultura áldásait lélekben élvezni és becsülni tudja.

Az egyháziadó befizetése a mostani nehéz gazdasági viszonyok között fokozott kötelesség.

A történelmi megmásíthatatlan tényezők előtt az élet tanító mestere: a história is zászlót hajt. Megállapította, hogy az erdélyi ember már ezelőtt negyedfélszáz évvel a tordai 1568. évi országgyűlés világtörténelmi jelentőségű deklarációja után kénytelen volt lemondani saját vallásának kizárólagos érvényesítéséről és ez gyakorlatilag előfutárja lett a felekezetek békés és egyenjogú együttélésének.

A reformáció emlékének e megszentelt ünnepén ma, amidőn nemzetközi békék és országos törvények sorozata biztosítják, hogy mindenki szabadon vallhat bármely hitet, sőt a bevett és elismert felekezetek körén kívül is egyenjogú polgárként élhet, szeretnők, ha a nagy ünnepségek vezető férfiainak keresztényi türelmet és krisztusi szeretet hirdető üzenetei eljutnának e sorsverte ország legegyszerűbb polgáráig is. Szeretnők, ha az irányító tényezők és az ország összes vezérférfiai tettek által vinnék be a köztudatba, hogy a magyar sorsközösség szempontjából az egyéni érdem a legsúlyosabb döntő tényező.

Ez az állásfoglalásunk áll a szellemi és fizikai munkásokra egyaránt.

Viszont a nyugateurópai kulturközösségben élő összes hazai felekezetek történelmi súlyú hivatásukat akkor töltik be, ha a magyar sorsközösség jegyében minden féltékenykedés nélkül végzik el a nagyközönséggel szemben elodázhatatlan felvilágosító, tanítómunkájukat, mert a jövőben azé a hatalom, aki a széles néprétegek lelki életét hatalmi szó nélkül uralni és irányítani képes.

Az egyházak, mint a személyi és vagyoni biztonságot élvező mai polgári társadalom történelmi szervei meg kell, hogy győzzék a nagy tömeget, hogy a tiszta materialista világfelfogással szemben a haladás lelkitényezői a nagy tömegek életéből ki nem kapcsolhatók.

Jól tudjuk és látjuk, hogy a társadalmi fejlődés során a kultura tényezői közül ma, a vallási és politikai szabadság küzdelmei után a gazdasági erők kerültek előtérbe s ezért ez adja a kor szellemét, de a hitélet a haladás e mindenütt érvényesülő

BERDE LAJOS

unitárius cipésmester jutányosan vállal minden munkát
LAKIK: II. KERÜLET, BATHYÁNY-UTCA 48. SZÁM.
HÓ ÉS SÁRCIPŐT IS KÉSZIT.

tényezője: a lélek munkája nélkül minden kultúra összeomlik s a támadókat is maga alá temeti.

Mi, protestánsok, hűségesen kitartunk amellett, ami jó. Ami rossz, az ellen áthatatosan küzdünk. Ez a protestáns életfelfogás tartalma: az igazság keresés. Az igaz ember jó ember.

Mi, protestánsok, a korszerű egyetemes emberi gondolatok, eszmék elől nem zárkozunk el, sőt azok megvalósításán fáradozunk, mert zászlónk a haladás jelszava: semper reformari debet.

Érthető tehát, hogy a nyugati keresztény kultúra legkeletibb határán: a Csiki-Havasokon és a reformáció egyvonalba eső legkeletibb bástyáján: a Brassót védő Bucsecsen látjuk lengeni azt a zászlót, amelyért minden munkát vállaltunk, minden sanyargatást, szenvedést, küzdelmet álltunk és állunk, mert ez a keresztényi türes győzi meg a nagyvilágot a mi igazságunkról és a rajtunk elkövetett trianoni igazságtalanságokról.

A nyugateurópai kultúra összes nemzetei a muló politikai érdemeken túl, a kulturközösség által örökre el vannak kötelezve, hogy a nyugati keresztény kultúra egységét a teljes egybevágó területi egység visszaállítása által is biztosítsák s ebben nekünk segítő kezet nyujtsanak.

Keresztény testvéreim! Mi, a magunk részéről, a nagy idők emlékének szentelt ez ünnepen erősítsük meg magunkban azt a protestáns gondolatot, hogy a dicső elődök példáját követve, gyermekeinket minél tökéletesebb személyiséggé, az Ur szive szerinti emberekké neveljük, mert az élet küzdelmeiben csak így tudunk erőt szegezni az erővel szemben. A mélyebb hit, a nagyobb tudás, sziklaszilárd erkölcsi érték s mindezek foglalátja: az áldozatos krisztusi szeretet által.

Ne feledjük, hogy ez az egységes keresztény-kultur társadalom csak addig áll, amig nehéz időkben támadnak alkalmas vezérek.

Mi bizunk abban, hogy a protestáns szellem mindig kitermeli azokat a vezéregyéniségeket, akik hivatva lesznek sokat szenvedett hazánkat a nemzettörténelmi hivatásának irányvonalában a békességes, boldogélet révében vezetni.

Mi hisszük ezt, mert hiszünk a Jézus Krisztusban és az ő tanításainak igazságában — Amen.

Dr. Tóth György.

Dr. TIHANYI GYÖRGY fogorvos rendelője

BUDAPEST VII., TÖKÖLY-UT. 9. SZÁM II. EMELET 1.

Rendel: 12—¹/₂ 2 és délután 3—6 órák alatt.

Unitárius vallásu betegeknek kedvezmény.

A mi kenyérünk.

(Vasárnapi iskolásoknak.)

Szeretnék mégegyszer
Oly' kenyeret enni,
Melyet édes Anyám
Keze fog megszegni.

Mielőtt megszegné
Aldást mond reája,
Hisz' áldás volt mindig
Két keze munkája.

Fehér most a kenyér,
Fehérebb, mint régen,
De én azért mégis
A régít dicsérem.

Édes Anyám, lelkem,
Te tudod, te érzed,
Hogy a fehéret is
Megosztanám veled.

Ha Te haza jönnél,
Ha Te haza szállnál,
A mi házunk táján
Egyszer csak megállnál.

Tudom én azt, Anyám,
Ha vissza jöhetnél,
A fehér kenyérből
Egy cseppet sem ennél.

Megáldanád ezt is
Imádságos hittel,
De te csak a régít
Szegned meg örömmel.

özv. Kuszy Dánielné.

Hólabda.

Nem arra az alkalmatlan ijesztgetésre gondolok, amely az emberek, különösen a nők babonás ijedezésére építve váratlanul érkezik a postán és szigorúan előírja, hogy ha az illető rossz sorsát el akarja kerülni, másoljon le tiz-tizenkét példányban egy kenetteljes frázisokból összeállított levelet és küldje el ismerőseinek.

Minthogy azonban minden rosszban van valami jó, az ostoba hólabdarendszerből is lehet gondolatot meríteni.

A rettenetes gazdasági helyzet sok embert lendített ki kerékvágásából. Sok szemérmes, önérzetes, magabavonuló embert, aki remeg a gondolattól, hogy barátai előtt kiteregesse szánalmas helyzetét; aki nem akarja, hogy sajnálják, hogy részvét nyujtson feléje segítő kezet.

Ahogy sok esetben a szegénység kiforgatja szemérem-érzéséből a sorstól sujtottat és minden méltóságról megfejtkezve fűtől-fától segítséget kér, büszkeség nélkül alázkodik, erkölcsi tartását teljesen elveszti, épen úgy vannak sorsüldözöttek, akikben a szegénység gögös büszkeséget termel ki. Aki inkább összeszorított szájjal, némán visszavonulnak az élet forgatagából,

semhogy a legközelebb fekvő segítségre is igényt tartsanak. Akik nem tudnak és nem akarnak elfogadni semmit, sem rokontól, sem baráttól, sem ismerőstől, mert félnek az emberi gyarlóságban gyökerező lenézéstől, megvetéstől, amely a szegénység keresztjét társadalmi életünkben még nehezebbé teszi. A szegénység gögijébe burkolóznak. Sértődésre készen lesik a szót, amely gögijüket indokolttá teszi és indokolja. Keserü és gögös szegénység. Sokkal keserűbb, mint a büszkeségét vesztett jellem szegénysége. A mellőzéstől, lenézéstől való félelem, az érzékeny képzelődés, amely indokolatlan sértődésekre vezet, elkekeríti a lelket.

A gögös szegényeknek mondom: tekintsék a jót, a segítséget, amelyet jóakaróiktól kapnak hólabdának, amelyet kötelező megbizással vesznek kézhez: tizszeresen, tizenkétszeresen kell tovább adni.

A viszontszolgálat, amely nélkül önérzetes ember nem fogad el semmit, nem azt jelenti, hogy az illetőnek, akitől a segítséget kaptam, szolgáljam meg jóságát közvetlenül . . . Hanem azt jelenti: szívességet fogadtam el, tehát nekem is szívességet kell tennem.

Minden ember tud szívességet tenni valakinek, foglalkozásához, tehetségéhez, helyzetéhez képest. És olyan ember nincs a világon, aki olykor, akár lényeges, akár lényegtelen dolgokban embertársai szívességére rá ne szorulna.

Ha valakitől elfogadok valamit, kötelességemnek tartom a legközelebbi alkalomkor az illető nevében és nem a magaméban, valakinek szolgálatot tenni: tanítok, ápolok, eljárrok valakinek az érdekében, varrok, vigasztalok, tanácsot adok, munkában segítek, mosok, vasalok, surolok, apró figyelmességgel kedveskedem . . . mindig aszerint, hogy ki vagyok? Mi telik tőlem? Mit tehetek lelki, szellemi, anyagi képességeim szerint?

Aki így fogadja el a segítő kezet, épen olyan emelt fővel járhat, mint az, akit szerencsés sorsa megkimélt attól, hogy szegénység gondjaival küzködjék és rászoruljon mások támogatására . . .

Pogány Elza.

GÁBOR ANTAL FATELEPE

BUDAPEST, IX. REMETE-U. 11. SZÁM.

**BUTOR. ÉPÜLET ÉS TŰZIFA ÁLLANDÓAN
RAKTÁRON.**

TELEFON: 41-2-54.

303—1952.

MEGHIVÓ.

Unitárius Egyházi Igazgató Tanácsunk 1952. november 18-án (pénteken) d. u. 5 órakor a lelkészi irodán

RENDKIVÜLI ÜLÉST

tart, melyre a Tanács tagjait szeretettel meghívjuk.

Budapest, 1952. november 10.

dr. Mikó Ferenc s. k.

főgondnok-helyettes

Józan Miklós s. k.

püspöki vikárius

Tárgy: Füzesgyarmatnak földvételre adandó 5000 P. kölcsön a Lelkészi Nyugdíjból.

NB! Állandó vegyes bizottság 1952. nov. 16. (szerda) este 7 órakor.

Cserkészcsapatunk

őszvi évmegnyitó első műsoros estélye szép sikerrel folyt le az „Uj Élet“ Máv. dalegylet disztermében f. hó 5-én. Ugy a közönség, mint a fiaink valóban kitettek magukért ez alkalommal. Fiaink azzal, hogy nagy buzgallommal terjesztették az olcsó 50 filléres műsorokat, a közönség pedig azzal, hogy az eddigi cserkészünnepélyek résztvevőinek amugyis nagy száma most még meg is kétszereződött, ami azt mutatja, hogy közönségünk nagyon szívesen jön a cserkészcsapat ünnepélyeire, hogy elszórakozzék a cserkészszellem ötletességein és komoly megmozdulásain.

Az ünnepélyen egyházunk hivatalos vezetőin kívül, kiknek élén ott láttuk *Józan Miklós* püspöki vikáriust, résztvettek most elsőizban a Magyar Cserkészszövetség képviselői is vitéz *Faragó Ede* vezetőtisztt és *Sándor János* kerületi társelnök személyében, valamint a testvércsapat parancsnokai: *dr. Pataky Ferenc* polg. isk. igazgató és *Pleyer József* kórházlelkész, akiket az állandó szívélyes viszonyban kifejlődött nagy szeretettel fogadtunk.

Pethő István parancsnoki megnyitó beszédében arról az új valutáról beszélt, amelyet amelyet az aranyifjuság lelke, a jövő ígérete jelent. Minden elértéktelenedhetik, csak az ifjuság lelkének nemes valutája nem — mondotta s ennek a mondásnak hangulatában folyt le az egész estély, amelynek zeneszámait a pest-szentlőrinci kulturegyesület zenekara szolgálta nagy hozzáértéssel *Honvéd Imre* karnagy. vezetésével. Ezek a zeneszámok szép aranyos keretei voltak a cserkészek által adott képeknek és színi jeleneteknek. A tábor emlékei ujultak meg lelkünkben, amikor a fiúk énekeltek, majd *Kisgyörgy Ferenc* s. tiszt és *Preszmayer Károly* sváblegényeket utánzó dalokat és *Bölöny Árpád* monologot adott elő. *Sándor Zoltán* s. tiszt két ízben mutatta meg, hogy változatlanul mestere a tökéletes, művészi szavalásnak. A párizsi urakhoz intézett irredenta költeményét még sokáig nem fogjuk

elfelejteni. Sikere frenetikus volt. A rab magyar ébredésében is szép eredménnyel játszott, költögetve az alvó magyar sziveket is.

Az estély leghosszabb száma a „Mafeking hőse” c. egyfelvonásos volt; tárgya a cserkészlet keletkezése és hőskora az angol-bur háborúk idején. Az angol fiúk hazaszeretét mi a magyar fiúk hősieis önfeláldozó hazaszeretetére értettük s így ez is szépen simult bele az estély irredenta hangulatába. A darab főbb szerepeit *Bölöny Árpád*, *Csiki Imre*, *Iván Mihály*, *Kovács Lajos*, *Sándor Zoltán* játszották meg igen szép eredménnyel. A betanítás munkáját *Sándor Zoltán* végezte. Máskor is szívesen látunk ilyen jó együttést.

Az estély anyagi jövedelme az 1933-as világjamboree költségeinek fedezésére szolgál. A felülfizetést lapunk következő számában fogjuk közölni. (i. l.)

Egy a szükséges dolog.

Nagytudományu bölcis érdeklődik a révésztől a zajló folyón. — **Értesz-e** a filozófiához? Sohasem hallottam róla — mondja a révész. — Akkor életed nagyrésze elveszett. — Hát a geológiát ismered-e? — Nem én — feleli a révész, — Akkor életed fele oda van. — Hát a csillagászatból mit tudsz? — Nem tudok én uram semmit — így a révész. — Akkor életednek harmadik negyede is odavan. Ebben a pillanatban fölborul a csónak. Mind a ketten a vízbe esnek. — **Tudsz-e** uszni, tudós uram? — kérdezi a révész. — Nem tudok én, jajgat a tudós. — Akkor az egész életed elveszett, mondja a révész.

Lehetünk bárminő tudósok, tudományban képzettek, de ha Isten láthatatlan erői nem munkálkodnak szivünkben, erőtlen teremtmények vagyunk, akiket elsodor az élet háborgó vize.

HIREK.

A X. ker. M. Á. V. telepi szórvány november hó 20-án vasárnap délután 6 órai kezdettel a Máv. Északi Főműhely telepi elemi iskola tornatermében rendező első műsoros *szereketvendégségét*, melyre hittesivéreinket és az érdeklődőket szeretettel meghívja a Gondnokság.

Belépődij nincs, teajegy ára 50 fillér. A tiszta jövedelem a szórvány egyházi szükségleteinek beszerzésére szolgál. Tekintettel a nemes célra felülfizetéseket köszönettel fogadunk és

az Unitárius Értesítőben nyugtázunk. Közlekedés: 24, 26, 28, 36, 38 villamosokkal a Hungária-utig. Budapest, 1932. november hó 6. Bodóczy Gábor szórvány gondnok.

Megjelentetem néked, oh ember, mi légyen a jó és mit kíván az Ur tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeresd az irgalmasságot és hogy alázatosan járj a te Isteneddel. *Mikeás 6. 8.*

Halottak napján a budapesti unitárius egyházközség legnagyobb jóltevőjének, *Batthyány Ilona* grófnőnek a kerepesi-uti temetőben levő sírjára halála és kegyelete jeléül koszorút helyezett.

Kispesti unitárius szórványunk 1932 november hó 20-án vasárnap d. u. 4 órai kezdettel a II. számú elemi iskolában **Dávid Ferenc** emlékünnepelet rendez. Az Istentisztelet imádkozik és egyházi beszédet mond: **Ferencz József**. Az emlékünnepelet megnyitja dr. vitéz **Nyiredy Géza** min. titkár. presbiter. Emlékbeszédet tart: **Gál Árpád** tanár, körzeti gondnok. Szaval **Költő Irén** és **Sófalvy Lajos**, énekszámot ad elő a dalárda **Nagy Sándor** karnagy vezetésével. Minden érdeklődőt szívesen hívunk és várunk.

Dávid Ferenc emlékünnepelet rendez a Brassai Sámuel Unitárius Ifjusági Egyesület 1932 november 15-én d. u. 6 órakor az Unitárius Misszió Ház templomában. Az emlékünnepeleten a beszédet dr. **Supka Géza** író, a *Litteratura* főszerkesztője mondja, megnyitót dr. **Kozma Jenő** elnök, bezárót **Péterfy László** al-elnök tart. A művészi számokat **Koréh Endre** az Operaház tagja, **Komár Juliska** a Belvárosi színház tagja és **Eitler Arthur** és **István** művészképzős zenenövendékek látják el. Belépti díj nincsen. A Brassai egyesület ezidei első megmozdulása elé nagy várakozással tekintünk. Hisszük, hogy ünnepeletük méltó lesz vallásalapító püspökünk szelleméhez. Az ünnepelet zártkörű tagösszejeövetel követi, melyre a tagok külön meghívó útján kapnak értesítést.

Nem mondom, hogy már elértem vagy hogy már tökéletes volnék, hanem igyekszem, hogy el is

érjem, a miért meg is ragadott engem a **Krisztus Jézus**. Atyámfiái, én én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna.

Fil. III. 12—13.

Dr. Molnár Jenő ügyvéd, egykori házgondnokunk hosszas szenvedés után f. hó 2-án 64 éves korában elhunyt. Felesége gyermekei és kiterjedt rokonság gyászolja korai elmulását. Temetése nov. 4-én volt a **Kőbányai temető** halottas házából. Isten adjon neki nyugovást!

Adományok. *Orbán* János máv. tisztv. (Pilis) 1 P-öt, *Farkas Zsigmond* tanító (Törtel) 1 P-öt adományoztak szegényeink segítésére. Köszönettel nyugtázzuk.

A lelkeszi nyugdíjintézet javára adakoztak: özv. *Lipkay* Arthurné 50 P., *Barabás* István 100 P., *Valentín* Lajos (már vall.) 5 P., *Béla* Balázs (Kisvárdai) 6 P., *Csiky* András 4 P., *Valentín* Lajos 5 P., özv. *Rend* Domokosné 5 P., *Nagy* János r. törzs-öröm. 2. P., *Zsigmond* Lőrinc 5 P., *Orbán* Etel 1 P., *Perselgyűjtés* Koháry-u. templomban 25.62 P., *Perselgyűjtés* Rákos-u. templomban 10.22 P., *Takács* Ferenc (Celldömök) 6 P., *Dr. Bognár* Dénes 5 P., Köszönettel.

Mikor pedig estveledék, hozzá menének az ő tanítványai, mondván: Puszta hely ez és az idő már elmult; bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el a falvakba és vegyenek maguknak eleséget.

Jézus pedig monda nekik: Nem szükség elmenniök; adjatok néki ti enniök.

Máté XIV. 15—16.

Egyházunk könyvtára újból értékes ajándékokkal gyarapodott.

Dr. Iván László hitoktatónk „Az apostolok cselekedetei“ és „Evangéliumi történetek“, valóban hézagpótló munkáiból 2—2 példányt a Könyvtárnak és 30, illetve 29 példányt a Segélykönyvtárnak adományozott.

Ujvári László egyh. jegyző atyánkfia pedig nagy gonddal összeállított „Költők műveiből“ c. két kötetes (összesen 1850 oldal terjedelemben saját kezű írás!) — munkájával gazdagította a Segélykönyvtárt. Mind a három művét igen eredményesen használhatják a hitoktatók és vasárnapi iskolavezetők, mert ezekben a munkákban bőségesen találnak anyagot oktatásuk sikeresebbé tételéhez.

Egyik vidéki kedves hittestvérünk — aki már több ízben keresett fel könyvadományával, — adománylevelet küldött be nekünk, amely szerint gazdag és értékes könyvtárát halála után a Budapesti Unitárius Könyvtárnak ajándékozta... Nemes elhatározásával egyházához való igazi ragaszkodásáról tesz tanuságot és megörökíti nevét örökre ez által szegény egyházunk Aranykönyvében. Szolgáljon buzdításul és például.

László könyvtáros.

Lesz-e gyümölcs a fán? ... Petőfi kérdését tovább füzzük. Marad-e Csonkamagyarországon fa, ha a gyűlölkedés mérge még tovább sorvasztja az emberek lelkét? Azokról a nyughatalan vérű magyar emberekről van szó, akik a zsidó vallásu magyar embereket főbeveréssel akarják meggyőzni az evangéliumok tanításainak igazságairól. Mert hiszen talán nem a verekedés kedvéért verekednek? Vagy így akarják megmenteni a hazát? Végzetes tévedés! És megbocsáthatatlan bűn a magyar nemzet ellen, akár az egyetemek falain belül, akár azokon kívül tágitják a rést magyar és magyar között.

A feszülő erők iránya inkább talán Pozsony, Kassa, Kolozsvár, Brassó és Temesvár lehetne!...

A védtelen embereknek tömegben való támadása nem magyar virtus s legkevésbé keresztény erény.

Dávid Ferenc szájába a Népszava ujság október 31-i számában ezt a mondatot adja: a *szocializmus élni fog, hogy szabadságot, kenyeret és jókedvet adjon az embereknek.* Dávid Ferenc ennél sokkal többet akart és többér dolgozott. A hit szabadságáért életét áldozta, de a kenyér is, a jókedv is századrangu dolog volt a szemében. Ezért tudott vértanu lenni és ezért kellett vértanunak lennie.

A cikk írója Dávid Ferencnek az Értesítő elején közölt írásából is meggyőződtek arról, hogy *Dávid Ferenc* lelkét égi hatalmak tartották fogva. Ezeknek engedelmeskedett és nem a földi hatalmasságoknak, Hogy ezt tesse, vetett el magától sok dogmát, de nem *minden* dogmát, amint azt a Népszava állítja.

Az eleveelrendelés. Négy rádiós prédikáció. Írta dr. Ravasz László ref. püspök, kiadta a Kálvin könyvtár, Ára 60 fillér, megrendelhető Bpest, VII. Hermina-ut 37. sz. alatt a Sylvester-nyomdánál. A speciális kálvinista beszédek gyökérgondolata a II. Helvét hitvallásnak ez a tétele: Isten öröktől fogva, szabadon és ingyen kegyelemből, személyválogatás nélkül eleve elrendelte, vagyis elválasztotta a szenteket, akiket Krisztusban idvezíteni akar.

Keresztyén Család képes naptára megjelent az 1933. évre. Kapható a Sylvester nyomdában, VI., Hermina-ut 37.